

1886-01-12

AFSENDER

Agnete Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Thorvaldsensvej

Modtagersted:
Askov

Omtalte personer:
Harald Boisen
Constantin Hansen
Janus la Cour
Petrine Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 47 nr. 9a-b

DOKUMENTINDHOLD

Agnete Lange skriver om la Cour, som hun finder veltalende og bedårende. Hun og Joakim Skovgaard har fået teaterbilletter forærende af Faster Wilhelmine Skovgaard. Hun skriver om risikoen for difteritis-smitte, og om hvorvidt hun og Joakim Skovgaard kan lade være med at kysse hinanden når han kommer hjem.

TRANSSKRPTION

Mappe 47-9A

Thorvaldsensvej d. 12te januar 86

Kjære Ven, nu begynder jeg igjen at skrive, men det er et Spørgsmål om jeg bliver færdig i Aften, for naar jeg skal til at skrive, fordyber jeg mig saa længe i Dine Breve at Tiden løber. Du kan rigtignok tro Joakim, at jeg er glad over Dine Breve, for de ligner Dig saa meget, men naar jeg læser dem er der saa meget jeg skal svare Dig paa, og saa forsvinder* det igjen naar jeg selv begynder. Jeg kan saa godt lide at Du skriver alene Agnete, det kjender Du mig vist ogsaa nok til at ane. Sangen " Gud planted" sang vi ogsaa tidt i Sommer, ja Du har

|* Det er virkelig en ækel fejl|

•2•

Ret i at den passer til la Cour. De Sange han vælger, syntes jeg altid så godt om, og de passede ypperligt til hans Foredrag. Slutningen af den Sang er ogsaa saa prægtig. La Cour er selv en næsten bedaarenhed i al Fald gjorde han meget Indtryk paa mig, han kan sige meget, som vilde gaa langt over ens Forstand, naar en anden sagde det, saa klart, at man strax forstaar det, men det kommer vist nok af, at han aldrig glemmer sin |kristne| Tro, hvor videnskabelig han saa taler. Bring ham og hans Hustru en Hilsen fra mig og hils Schrøder og Nutzhorns og alle de andre, som |*det var nogle rare Ord, jeg fik fat paa.|

•3•

som bryder sig om en hilsen fra mig. Det er ogsaa grovt at jeg glemmer at sende Hilsener, jeg synes ogsaa, jeg lod være at bringe Dig selv de Hilsener, som jeg havde faaet til Dig, men det gjorde jeg vist godt i det næste Brev. Ingrid har vist aldrig behøvet at blive forsonet med Dig; jeg synes tværtimod at hun straaled af Fornøjelse den allerførste Aften, da vi fortalte at I vi havde I givet hinanden vor Tro. Ingrid er i dag kommen hjem med en stor Kuffert og bliver i 6 Uger, hun havde næsten været bange for at [?fragte] ind den sidste Dag.

Du er dømt til, naar Du kommer tilbage, at se italiensk

•4•

"Spanske Studenter" vi have faaet Biletter forærende af Faster Mine i Svendborg. Har Du noget imod Dommen, saa sig til i Tide. Jeg er glad over at I fik hemmeligheden røbet, det var meget morsomt i dag, da jeg var ude, var der to, som vidste saa udmærket god besked om hvor Du var, og hvad Du foretager Dig. De havde det paa anden, tredje Hand, den ene var Frøken Goldchmidt, hvem jeg ellers ikke har mange fællesbekjendte* med. Hvis jeg nu ikke havde været tankeløs kunde jeg godt have fortalt Dig, at der var difteritis paa Askov, for jeg havde det hos Schrøders, og de har jo tit den Sygdom der i Egnen, i Sommer
|*Hun havde hørt det af Chr. Constantin Hansen|

•5•

vare ogsaa nogle af Pigerne angrebne. Jeg synes ikke det er til nogen Gavn at være bange og jeg kan ikke lade være med at haabe det bedste og er slet ikke bange.

Aa, jeg kan saa godt forstaa hvad Du skriver, om at længes og ikke savne. Det kunde ikke falde mig ind at kysse Dine Breve, men tror Du, vi kan huske at lade være at kysse hinanden naar vi ses igjen; kan Du nu omtrent se, om Du kan blive færdig paa otte dage, nu har vi fastet over 5*
|*jeg mener ikke at Du skal skynde Dig for meget for at komme hjem. |

I Søndags blev der lyst til Ægteskab for Harald Bojsen og C. Beck, saa

•6•

har de nok enten funden Skatten eller vovet at undvære den. Det er meget yndigt at la Cour vil se ud til os. Det er rart, Du føler det hyggeligt derovre. Ved Du hvad, det ser lidt sort ud naar man begynder paa et sprog, det italienske lyder saa kjønt, men hvor skal jeg forstaa et Kvæk. Jeg fik Brev fra Johanne Oppermann igaar, som Du skal læse naar Du kommer hjem, hun kan kun forstaa lidt, og hun er frygtelig flittig, det ligner hende da.

Levvel! Din Agnete

Hilsen fra alle her! Og Tak fra Petrine Margrethe for Dine Ord

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 47 Nr. 9A

Walt er vinkeln en deel. Def.

Det i at den passer til la Cour. De
 Lange, han vilger, syntes jeg altid
 saa godt om og de passer ypper-
 ligt til hans fordrag; ^{altsaa} ~~altsaa~~
 at den Lang er ogsaa saa præ-
 ty. La Cour er selv nu næsten
 bedækket; al Fald gjort han
 meget Interog paa mig, han
 kan sige meget, saa vil
 gaa langt over sin forstand,
 naar en anden sagte det,
 saa keert, at men strax
 forstaa det, men det
 kommer vist nok af, at
 han aldrig glemt sin
 ro, hvor ubetænksomhed, han
 saa tale. Bring ham og
 hans Frustrer en Falden fra
 mig og hils Schreier og Sat-
horus og alle de andre, som

søger sig om en Falden fra mig.
 Det er ogsaa godt at jeg glem-
 mer at sende Hilsener, jeg synes
 ogsaa, jeg lod være at bringe
 Brevet de Hilsener, som jeg
 havde faaet til Dig, men det
 gjorde jeg vist godt i det næste
 Brev. Ingrid har vist aldrig
 behøvet at blive forsonet med
 Dig; jeg synes tvært imod at
 hun straalte af fornøjelse,
 den allerførste Aften, da
 vi fortalte at ^{vi havde} givet hinanden
 vor Tro. - Ingrid er idag kommen
 med hjem med en stor Kluffert
 og blev i 6 Uger, hun havde
 næsten været borte for at fre-
 se ind den sidste Dag.
 Du er dømt til, naar Du kom-
 mer tilbage, at se delvis

"Spanake Studenter" vi have faaet
Billetter foruden af Fester Mine
i København, har du noget imod
dovnen, saa sig til i Tide. - Jeg er
glad over at I fik temmelig
heden ribet, det var meget mor-
somt idag, da jeg var ude, var
der to, som vistte saa utvæ-
ket god Besked om hvor du
var, og hvad du foretager Dig.
De havde det paa anden
Tredie Haand, den ene var Frk.
Goldschmidt hvem j, ellers ikke
har mange Gællebekjante
ml. - Hvis j, ikke havde været
tankeløs kunde j, godt have
fortalt Dig, at der var Difteri
paa Askov, for j, havde
hørt, at de havde haft det
hos Schrøders, og de har jo
tid den Sygdom der i Egnen, i Dovnen.

Den haabte sig at det var Constanten Hansen.

+
 Jy mener ikke, at du skal skrive mig for at sige
 at jeg
 vare ogsaa nogle af Pigerne an-
 gik. Jy synes ikke, det er
 til nogen Gavn at vare bange,
 og jy kan ikke lade være
 med at haabe det bedste
 og er slet ikke bange.
 Da, jy kan saa godt forestaa
 hvad Du skriver, om at
 længe og ikke "saa" ^{onsdag.}
 Det kan ikke lade mig
 ind at kysse dine Breve,
 men tror Du, vi kan huske
 at lade være at kysse hin-
 anden, naar vi ses igen; kan
 Du nu omtrent se, om Du
 kan blive færdig paa otte Dage.
 nu har vi fastet i over 5^x 7^y Dage
 blev der lyst til Gæstskab
 for Harald Røysen og C. Book, saa

har de nok enten funne Skatten
eller rovet at unvære den. —
Det er meget ynligt, at la Cour
vil se ut til os. Det er rarh,
Du føler det hyggelig derovre.
Vel du hvad, det ser lik sort
ut, naar man begynner paa et
Sprog det italienske lyds saa
kjont, men hvor skal jø forstaa
et Kvak. Jeg fik (Bror fra Johan
ne Oppermann igaar, som (Bror
skal lese, naar du kommer hjem;
han kan kun forstaa lik, og
han er frygtelig flith, det
ligner henk da.
Levecl' din Agnete.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 47 Nr. 9B

Gilsen fra alle her. og Tak
fra Petrine Margreth for sine Ord.